

Nr 205.

Av herr **Rogberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående vissa ändringar i förordningen angående stämpelavgiften.

Med anledning av de i Kungl. Maj:ts proposition nr 232 med förslag till förordning angående vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften upptagna ändringarna i 34 och 39 paragraferna av författningen får jag härmed vördsamt anföra och yrka följande:

Som bekant skola vissa handlingar, som till underdomstolarna ingivas, stämpelbeläggas. Ansvarigheten därför att handling i vederbörlig ordning stämpelbelägges åvilar på landet domhavanden och i stad viss medlem av rådstuvurätten, vilka äga att mot kontant likvid eller, om de ställa säkerhet, i räkning mot redovisningsskyldighet av statsverket genom generalpoststyrelsen utfå behövliga stämplat. Skall handling stämpelbeläggas, bör det ske vid ingivandet. Till vissa handlingar skola så kallade dubbla beläggningsstämplat brukas. I avseende å dessa stämplat har av praktiska skäl stadgats, att ämbets- eller tjänsteman må vid handlingens inlämning uppbära betalning för dylik stämpel men dröja med stämpelns påsättning till den i regel kort efter ingivandet infallande dag, då handlingen skall återställas. Anlitas detta förfaringssätt, är det föreskrivet, dels att mottagaren — stämpelförsäljaren skall med användande av i löpande följd numrerade blanketter omedelbart och utan ersättning lämna kvitto å uppburna medel samt därvid anteckna kvittots huvudsakliga innehåll å en till blanketterna hörande talong, och dels till främjande av en rask leverans av stämpelpengarna, att stämpelförsäljaren, vilken eljest skall kvartalsvis leverera i räkning mottagna stämplat, skall minst en gång i månaden till generalpoststyrelsen inleverera vad sålunda må hava influtit

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 75 häft. (Nr 205—206.) 1

med bifogande av den talong, som motsvarar de utfärdade kvittona. På det att stämpelförsäljarens många övriga krävande göromål ej må av stämpelleveranserna allt för mycket förryckas, har författningen givit honom rättighet att själv bestämma dag för den månatliga leveransen, dock med maning till honom att fullgöra densamma så snart lämpligen ske kan.

Emellertid har justitieombudsmannen i skrivelse till Konungen uppgivit sig hava erfarit, att blanketterna ej alltid kommit till användning, att följaktligen ej alltid, såsom vederbort, talongerna blivit till generalpoststyrelsen insända, samt att — och det torde vara huvudsaken — icke håller bestämmelserna om den månatliga inlevereringen av stämpelförskottsmedel kommit att följdriktigt tillämpas. Inlevereringen av stämpelmedel hade blivit beroende av den borgen eller annan säkerhet, som stämpelförsäljaren ställt för rättighet att bekomma stämplat på kredit. Väl hade i fall då behovet av stämplat överstigit säkerhetens storlek en tidigare insättning av stämpelmedel blivit nödvändig, men eljest hade inleverering av medlen till statskassan icke ägt rum mer än kvartalsvis. Då det icke överensstämde med vare sig den skattskyldiges eller statens berättigade intresse, att stämpelmedel först efter tidsutdräkt inflöte i statskassan, men sådant kunde äga rum utan att stämpelförordningens bestämmelser åsidosattes, syntes en ändring av dessa vara av behovet påkallad.

Kungl. Maj:t har för vinnande av ett noggrannare iakttagande av vad som dock redan är lag föreslagit, att föreskriften om användande av blanketter och talong skall komma till användning, så fort stämpelförsäljaren uppburit betalning för dubbel beläggningsstämpel utan att samtidigt belägga handlingen med av honom kontant inköpta stämplat, samt vidare föreslagit, att den månatliga inleveransen av vad sålunda influtit skall fullgöras, icke så snart under månaden lämpligen ske kan, utan inom 8 dagar efter varje månads slut.

Kungl. Maj:t har dock vid detta förslag, som nog är verksamt, icke tagit hänsyn till förslagets påföljder för den rättsökande allmänheten.

Därutinnan får jag, med upplysning att om blanketterna i enskilda fall ej kommit till användning detta berott därpå att vederbörande inlämnare för tidsbesparing vid rättegångsförhandlingarne undanbett sig kvitto å de ofta kanske till 50 öre eller ett par kronor uppgående stämpelavgifterna, framhålla, att den eftertraktade förmånen av press till snabb leverans från en tilläventyrs dröjande stämpelförsäljare enligt förslaget måste köpas mot eftersättande av allmänhetens berättigade anspråk på rask expe-

dition i övrigt från stämpelförsäljarens sida. Tvånget att fullgöra leveransen, vilken ju måste till siffran uträknas, just under den för stämpelförsäljarene i förhållande till allmänheten ofta särskilt besvärliga första veckan i månaden lär medföra, att allmänheten får vänta på papper, vilkas snabba utfående kan vara av stor vikt. Detta kan ej vara önskligt. De rent tekniska nyheterna beträffande blanketterna äro ej heller knappast av den vikt, att de påkalla författningsändring.

Men om jag således ej kan i hithörande delar fullt godkänna Kungl. Maj:ts ändringsförslag beträffande här förut först angivna paragrafer, så torde jag vara skyldig att föreslå någon utväg, varigenom den av justitieombudsmannen med skäl påtalade, i enskilt fall förekomna långsamheten i leverans annorledes kan stävjas.

En utväg vore att bestämma det belopp dubbla beläggningsstämplar, en stämpelförsäljare annorledes än kontant ägde utfä, till viss ringa procent av den medelsumma, varför han under något antal år sålt dylika stämplat. Men jag vill hellre föreslå en annan utväg, som synes mig leda till målet och samtidigt kunnat genomföras med obetydliga förändringar i den gällande författningen.

Då förhållanden av den art, som föranlett justitieombudsmannens skrivelse, synas kunna äga rum utan att stämpelförordningens bestämmelser åsidosättas, bör i författningen utsägas, att ett användande av borgen eller säkerhet i syfte att såmedelst åstadkomma uppskov med månadsleveranserna skall straffas såsom tjänstefel efter allmän lag. För vinnande av kontroll över att leveransen till fullo verkställes, torde det vara tillräckligt att ålägga stämpelförsäljaren att vid varje leverans av stämpelmedel tillika insända en summarisk uppgift över vad han sedan föregående leverans uppburit i betalning för dubbla beläggningsstämplar. Skillnaden mellan levererade och uppburna stämplat kan lätt uträknas och är skillnaden i någon mån anmärkningsvärd, torde generalpoststyrelsen föränledas att antingen begära upplysningar eller genast anmäla förhållandet till åtal. Med vetskap att fördröjd leverans är tjänstefel, torde stämpelförsäljaren i sin ordning avstå från varje försök att i syfte att skaffa sig ränteinkomst innehålla stämpelmedel. Vid denna uppfattning synes mig 34 § 1 mom. tredje stycket i gällande författning kunna lämnas oförändrat. I 39 § lär endast böra göras ett tillägg, att stämpelförsäljare vid den månatliga redovisningen skall foga ej endast talong utan ock en summarisk uppgift över vad han sedan nästföregående månadsleverans uppburit i betalning för dubbel beläggningsstämpel, utan att handlingen samtidigt därmed stämpelbelagts. Slutligen bör i 49 § utsägas, att om ämbets- eller tjänsteman, som uppburit betalning för dubbel beläggnings-

stämpel utan att handlingen samtidigt därmed stämpelbelagts, begagnar borgen eller annan säkerhet i syfte att fördröja månadsleveransen, han skall straffas såsom för tjänstefel efter allmän lag.

Med förestående förslag vinnes möjlighet till en tillfredsställande snabb leverans, utan att stämpelförsäljaren tvingas att verkställa densamma å tid, som för honom i anseende till andra göromål kan vara olämplig.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt hemställa,

1:o) att riksdagen, med godkännande i övrigt av Kungl. Maj:ts förslag till lydelse av 34 §, måtte besluta att avslå förslaget om ändrad lydelse av 1 mom. tredje stycket i paragrafen.

2:o) att riksdagen måtte besluta att 39 § skall erhålla följande lydelse:

39 §.

Stämpelförsäljare, som i räkning — — — — stämpelförsäljaren.
Sådana — — — — medlen.

Stämpelförsäljare, som, enligt vad i 34 § sägs, uppburit betalning för dubbel beläggningsstämpel, utan att handlingen samtidigt därmed stämpelbelagts, åligger att, så snart lämpligen ske kan och minst en gång i månaden, till generalpoststyrelsen inleverera vad sålunda må hava influtit, med bifogande därvid av ej mindre den del av den i samma paragraf omförmälda talong, som motsvarar de utfärdade kvittona, än även summarisk uppgift över vad han sedan föregående månadsleverans uppburit i betalning i fall av ovan nämnd beskaffenhet. Överlämnad del av talong skall i generalpoststyrelsen undergå behörig granskning.

3:o) att riksdagen för sin del måtte besluta, att 49 § i förordningen om stämpelavgiften skall erhålla följande ändrade lydelse:

49 §.

Har ämbets- eller tjänsteman tillhandahållit annan ämbets- eller tjänsteman stämplars i syfte att på detta sätt bereda sig eller den andre stämpelprovision till högre belopp än som skolat utgå, därest en var av dem redovisat för de stämplars, som tillhört hans stämpeluppbörd, eller

har han begagnat borgen eller annan ställd säkerhet i syfte att fördröja leverering av betalning för dubbel beläggningsstämpel, som han uppburit, utan att handlingen samtidigt därmed stämpelbelagts, straffes såsom för tjänstefel efter allmän lag.

Detsamma gäller ock — — — — sålunda försålda stämplarna.

Stockholm den 12 april 1921.

Herman Rogberg.

I motionens syfte instämmer

Th. Borell.
